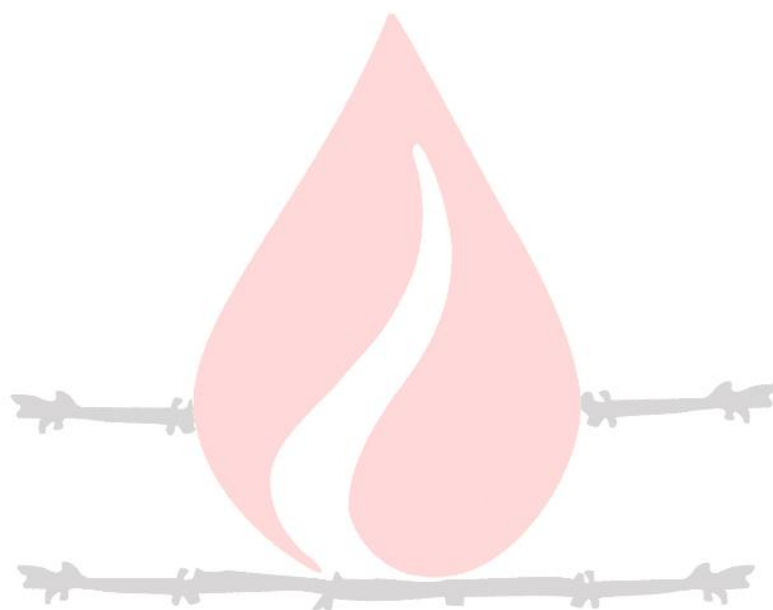

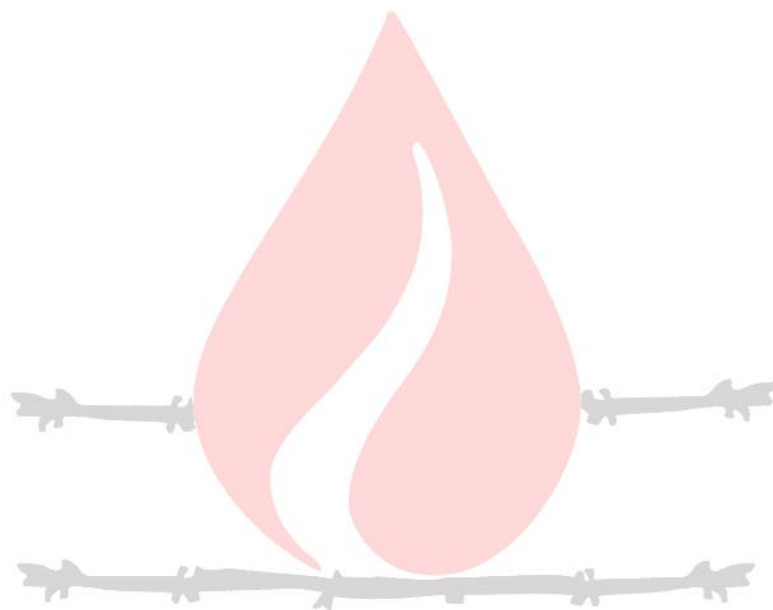
سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
آبان و آذر ماه ۱۳۹۹
Organization for Defending Victims
of Violence ۹۹۰۹۰۱۱۸

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۱۶)

گزارش راهبردی ۹۹/۱۱۸

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در آبان ماه و آذرماه ۱۳۹۹، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۱۳ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص نتیجه حاصل از سیاست «تحمل صفر» دانلد ترامپ در مناطق مرزی آمریکا. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اقدام دادگاهی در ایالات متحده، در روز چهارشنبه ۱۲ آذرماه، به موظف کردن کمیته جستجو به ادامه تحقیقات جهت یافتن والدین ۶۲۸ کودک جدا شده از خانواده‌هایشان به دستور دولت ترامپ، در مرز مکزیک و آمریکا؛

ب) اشاره به موظف شدن دولت به همچنین، قرار دادن اطلاعات بیشتر در اختیار کمیته جستجو، علاوه بر شماره تلفن‌هایی که هفته گذشته در اختیار این کمیته گذاشته است؛

ج) اشاره به احتمال سکونت والدین ۳۳۳ نفر از این کودکان در خاک ایالات متحده و سکونت والدین ۲۹۵ کودک دیگر در خارج از مرزهای این کشور؛

^۱سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه (Euro-Mediterranean Human Rights Monitor)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ روزنامه ایندپندنت (Independent)؛ خبرگزاری رویترز (Thomson Reuters Foundation)؛ پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill) و روزنامه نیویورک تایمز (New York Times). آیش از ۲۷۰۰ کودک تا ژوئن سال ۲۰۱۸ میلادی در مناطق مرزی از والدینشان جدا شدند؛ یعنی تا زمانی که در نهایت دانا سبراو، قاضی منطقه‌ای در سن دیه‌گو دستور توقف اجرای سیاست «تحمل صفر» در مناطق مرزی و اتحاد دوباره خانواده‌ها را صادر کرد. با این وجود از والدین ۶۲۸ کودک همچنان خبری در دست نیست.

د) حاکی بودن تصمیم اخیر دادگاه از تلاش‌های وکلا و نهادهای مدنی در راستای پیوند دادن مجدد خانواده‌های به اجبار جدا شده از یکدیگر، بر اساس سیاست «تحمل صفر» دانلد ترامپ در قبال مهاجران غیرقانونی و قرار گرفتن والدین در معرض پیگرد قانونی و

ه) گفتنی است که جو بایدن در هفته‌های آخر مبارزات انتخاباتی خود به اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا قول داد که به آن‌ها برای یافتن والدین کودکان کمک کند. این اتحادیه همچنین از بایدن درخواست نمود تا به خانواده کودکان جدا شده، اجازه ورود به خاک ایالات متحده و داشتن یک موقعیت قانونی را بدهد^۳؛

^۳گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2020/12/03/us-american-civil-liberties-union-court-committee-has-yet-to-find-parents-628-children-se>

^۴سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۲ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص عدم موفقیت دولت ایالات متحده در یافتن والدین ۵۴۵ کودک جدا شده از خانواده خود در مرز این کشور با مکزیک، مبنی بر:

الف) اعلام اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا، مبنی بر پیدا نشدن والدین ۵۴۵ کودک جدا شده از خانواده خود در مرزهای این کشور با مکزیک، بر اساس سیاست «تحمل صفر» دولت دانلد ترامپ در قبال مهاجران: گفتنی است که در سال ۲۰۱۸ میلادی هزاران خانواده بر اساس این سیاست از یکدیگر جدا شدند، تا اینکه پس از افزایش اعتراض‌ها در این زمینه، کاخ سفید از موضع خود عقب‌نشینی کرد؛

ب) اشاره به اخراج شدن دو سوم از والدین این کودکان از خاک آمریکا و بازگردانده شدن‌شان به کشورهای مبدأ؛

ج) اشاره به به تأخیر افتادن روند جستجو برای یافتن والدین این کودکان به دلیل شیوع ویروس کرونا؛

د) اشاره به اعلام سیاست سرکوب مهاجران در حال گذر از مرز مکزیک و ایالات متحده، ابتداء در ماه آوریل سال ۲۰۱۸ میلادی: اما پس از مدتی آشکار شد که دولت آمریکا اجراء این سیاست را از یک سال پیش‌تر، به عنوان بخشی از یک برنامه محرمانه آزمایشی آغاز کرده است؛

ه) اشاره به منجر شدن اعلام اجراء سیاست تحمل صفر در مورد مهاجران و به تصویر درآمدن عکس‌ها و نشر فایل‌های صوتی از کودکان خوابیده در قفس‌ها و گریان برای فقدان والدین‌شان، به بروز انتقادهای گسترده از ایالات متحده و دیگر کشورهای جهان؛

و) اشاره به اقدام اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا، در ماه ژوئیه سال ۲۰۱۸ میلادی، به اقامه دعوی در این زمینه و منجر شدن آن به صدور حکم از سوی قاضی مبنی بر ضرورت پیوستن کودکان به والدین‌شان در مدت زمان ۳۰ روز که در طول مدت چند هفته هزاران کودک به خانواده‌های‌شان بازگردانده شدند؛

ز) اشاره به مشتمل نشدن این حکم بر کودکان جدا شده از والدین خود بر اساس برنامه آزمایشی اجراء شده در سال ۲۰۱۷ میلادی که حکم پیوند مجدد این خانواده‌ها تازه در سال گذشته صادر شد و از گروه ۱۰۳۰ نفری کودکان، ۴۸۵ کودک به والدین‌شان بازگردانده شدند؛

ح) اشاره به موظف شدن اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا و گروهی از وکلا به یافتن سایر والدین کودکان جدا شده که در اسناد دادگاه از آن‌ها به عنوان «غیرقابل دسترس» یاد می‌شود؛

ط) اشاره به مواجه شدن تلاش‌های گسترده این گروه برای یافتن والدین این کودکان در کشورهای مبدأ با مانع، به دلیل شیوع ویروس کرونا؛

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز چهارشنبه ۱۲ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص رد شدن درخواست پناهندگی خلبان افغان ناجی جان نیروهای آمریکایی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) ناگزیر شدن یک خلبان نظامی افغان به نام اسدی - که همراه با نیروهای آمریکایی در افغانستان فعالیت می‌کرده و در نجات جان سربازان آمریکایی نقش داشته است - به زندگی به صورت مخفیانه از هراس از به مخاطره افتادن جانش، با توجه به رد شدن ناگهانی درخواست پناهندگی او، همسر و دختر چهارساله‌اش از سوی ارتش ایالات متحده در ماه گذشته میلادی (نوامبر): گفتنی است که این درخواست ابتدا از سوی دولت آمریکا پذیرفته شده بود؛

ب) اشاره به زندگی کردن او در این مدت در افغانستان، تحت محافظت نیروهای آمریکایی و تعیین مهلت برای وی تا روز دوشنبه ۱۰ آذرماه، جهت پیوستن مجدد به ارتش و یا ترک محل محافظت شده؛

ج) اشاره به برخورداری آقای اسدی از ۳۲ سال سن و درجه نظامی «جگرن» (سرگرد) و اظهارات او در مصاحبه با شبکه خبری سی.ان.ان، مبنی بر اخراج شدن وی از این محل محافظت شده، ناگزیر شدنش به حفاظت از خود و خانواده‌اش و زندگی کردن به طور مخفیانه و در هراس از زندانی شدن از سوی دولت و یا کشته شدن از سوی طالبان؛

د) اشاره به ابراز نگرانی شدید کمبرلی موتلی، فعال حقوق بشر و وکیل مدافع این خلبان نظامی در نامه‌ای خطاب به مقام‌های آمریکا، از زندانی شدن آقای اسدی در صورت پیوستن او به نیروهای نظامی دولتی و عدم توانایی دولت افغانستان در محافظت به عمل آوردن از خانواده وی در برابر طالبان؛

ی) اشاره به اظهارات لی گلرنت، مدیر پروژه حقوق مهاجران در اتحادیه آزادی‌های مدنی و وکیل اصلی این پرونده، در بیانیه‌ای مبنی بر ضرورت پیوند دادن این خانواده‌ها به یکدیگر و مسئول به شمار آوردن دولت ایالات متحده، ضمن بر شمردن اقدام آمریکا به جدا کردن کودکان از والدین‌شان به عنوان یکی از بزرگترین لکه‌های ننگ بر روی کارنامه این دولت.

ه) اشاره به خاطرنشان کردن وظیفه ایالات متحده، با توجه به کنوانسیون حقوق بشر و سازمان ملل در زمینه حفاظت از جان افرادی که در این شرایط قرار دارند و درخواست کمک از نهادهای دیگر در این زمینه؛

و) این در حالی است که راب لودویک، یکی از سخنگویان پنتاگون، در بیانیه‌ای گفته است که از وضعیتی که آقای اسدی در آن قرار دارد آگاه است و او همچنان عضو نیروی هوایی افغانستان است؛

ز) در این بیانیه آمده است که برای رسیدگی به درخواست‌های بشردوستانه از سوی اتباع خارجی روند و شرایطی وجود دارد و پس از بررسی کامل درخواست آقای اسدی مسئولان تصمیم گرفتند که این درخواست را قبول نکنند؛

۳- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری رویترز، در روز دوشنبه ۱۰ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص مخالفت ۲۹ سازمان حقوق بشری با فروش سلاح از سوی ایالات متحده آمریکا به امارات متحده عربی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) امضای نامه‌ای از سوی ۲۹ سازمان کنترل سلاح و حقوق بشر در مخالفت با و اعتراض به فروش موشک‌ها، جت‌های جنگنده و پهپادها، به ارزش ۲۳ میلیارد دلار، از سوی ایالات متحده آمریکا به امارات متحده عربی و درخواست از کنگره آمریکا جهت ممانعت به عمل آوردن از انجام این معامله؛

ب) اشاره به اظهارات ست بایندر، مسئول پروژه دموکراسی خاورمیانه و پیشگام در این اقدام، مبنی بر امید این سازمان‌ها به متوقف ساختن کل این معامله و یا دست کم ارسال این پیام مهم به دولت آتی ایالات متحده، در کوتاه مدت، مبتنی بر مخالفت گروه متنوعی از نهادها با فروش این تسلیحات؛

^۵ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.bbc.com/persian/afghanistan-55079505>

^۶ Seth Binder

ج) اشاره به اقدام ۳ سناتور کنگره آمریکا، در اوایل ماه نوامبر سال جاری، به ارائه قطعنامه‌ای در راستای متوقف ساختن این معامله - شامل پهپادهای ساخت شرکت جنرال اتمیکس^۷، جت‌های اف - ۳۵ شرکت لاکهید مارتین^۸ و موشک‌های ساخت شرکت ریثون^۹ - و آشکار نمودن مواضع خود در قبال دانلد ترامپ پیش‌ازاین که وی از مسند ریاست‌جمهوری کنار برود: گفتنی است که این قطعنامه برای اجرایی شدن باید به تصویب مجلس سنا و خانه نمایندگان برسد و در صورت مخالفت رئیس‌جمهوری، دوسوم آراء هر دو مجلس را به دست آورد؛

د) اشاره به موافقت ایالات‌متحده با انجام این معامله، پس از توافق انجام شده با امارات متحده عربی، در ماه سپتامبر سال جاری میلادی، جهت عادی‌سازی روابط با رژیم اسرائیل؛
ه) اشاره به ارسال نامه از سوی نهادهای حقوق بشری به قانون‌گذاران و وزارت خارجه ایالات‌متحده، مبتنی بر این اصل که فروش این تسلیحات موجب افزایش آسیب‌های متداوم به غیرنظامیان و رو به وخامت نهادن بحران‌های بشری در منازعات یمن و لیبی می‌شود؛
و) اشاره به اسامی برخی از سازمان‌های حقوق بشری منطقه‌ای امضاکننده این نامه، از جمله مؤسسه قاهره برای مطالعات حقوق بشر^{۱۰} و سازمان موازنه برای حقوق بشر^{۱۱}؛^{۱۲}

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز جمعه ۷ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص قانون جدید وزارت دادگستری ایالات‌متحده در زمینه روش‌های انجام اعدام در این کشور. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

⁷ General Atomics

⁸ Lockheed Martin Corp

⁹ Raytheon

¹⁰ Cairo Institute for Human Rights Studies

¹¹ Mwatana for Human Rights

^{۱۲} گزارش خبرگزاری رویترز. قابل بازیابی در لینک:

https://www.reuters.com/article/usa-emirates-arms-ngos/u-s-arms-sales-to-uae-draw-fire-from-29-rights-groups-idUSKBN28A2AK?utm_campaign=Brookings%20Doha%20Center&utm_medium=email&utm_content=101469418&utm_source=hs_email

الف) قانون جدید وزارت دادگستری مبتنی بر فراهم آوردن امکان انجام برخی اعدام‌های فدرال از سوی ایالت‌ها به وسیله سایر روش‌ها، علاوه بر تزریق ماده کشنده، از جمله گاز سمی، جریان برق و جوخه اعدام: این قانون به ایالت‌های آمریکا اجازه می‌دهد تا حکم اعدام را با استفاده از هر روشی که در قانون آن ایالت تعیین شده، اجرا کنند؛

ب) اشاره به اظهارات یکی از مقام‌های وزارت دادگستری در گفتگو با خبرگزاری اسوشیتدپرس، مبنی بر تصمیم به انجام دو اعدام در ماه دسامبر سال جاری از طریق تزریق ماده کشنده: اما مشخص نیست برای اعدام‌هایی که قرار است در ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، پیش از مراسم تحلیف جو بایدن، اجرا شوند، چه روشی در نظر گرفته خواهد شد. گفتنی است که این قانون از روز ۲۴ دسامبر سال جاری (۴ دی‌ماه) اجرایی خواهد شد؛

ج) اشاره به اعمال این تغییرات در زمینه قانون فدرال اعدام پس از اقدام ویلیام بار، دادستان کل، به از سرگیری اعدام‌های فدرال در سال جاری پس از یک وقفه ۱۷ ساله؛

د) اشاره به مجاز بودن اعدام به روش تزریق ماده سمی در تمامی ایالت‌هایی که از اعدام به‌عنوان مجازات استفاده می‌کنند و بنا بر اطلاعات به‌دست‌آمده از مرکز مردم‌نهاد اطلاعات مجازات اعدام^{۱۳}، محکومان معمولاً با این روش اعدام می‌شوند؛

ه) اشاره به، درعین‌حال، دشواری تهیه داروهای مصرفی در این ماده سمی و ناگزیر شدن برخی ایالات به استفاده از مواد جایگزین، از جمله گاز نیتروژن، همچون ایالت‌های اکلاهما و می‌سی‌سی‌پی و آلاباما که از سال ۲۰۱۸ میلادی از گاز نیتروژن به این منظور استفاده می‌کند؛

و) اشاره به دستور باراک اوباما، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، به انجام بررسی گسترده در زمینه مجازات اعدام و مباحث حقوق بشری در رابطه با داروهای تزریقی، در پی اعدام ناموفق به وقوع پیوسته در اکلاهما، ۶ سال پیش؛

ز) اشاره به اقدام برخی از ایالت‌ها، به فراهم آوردن امکان انتخاب روش اعدام از سوی محکوم موردنظر، مانند ایالت فلوریدا که در آن زندانیان امکان درخواست برای اجرای حکم اعدام خود از طریق جریان برق را داشته و یا ایالت یوتا که در آن زندانیانی که پیش

¹³ Death Penalty Information Center

از سال ۲۰۰۴ میلادی محکوم شده‌اند می‌توانند جوخه اعدام را برای مجازات انتخاب کرده و قوانین ایالتی نیز اجازه استفاده از جوخه اعدام در صورت امکان‌ناپذیر بودن تزریق با ماده کشنده را می‌دهد؛

ح) گفتنی است که نخستین اعدام فدرال در ماه ژوئیه سال جاری میلادی، پس از توقف آن در سال ۲۰۰۳، به اجرا درآمد؛^۴

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز پنج‌شنبه ۶ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص دریافت وثیقه از سوی ایالات متحده آمریکا از شهروندان ۲۳ کشور برای صدور روادید. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اقدام دولت ایالات متحده، در چند هفته باقی‌مانده از دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ به دشوارتر کردن قوانین صدور روادید برای شهروندان ۲۳ کشورهای آفریقایی و آسیایی، از جمله ایران، افغانستان، یمن، سوریه، سودان، لائوس، لیبیا، لیبی، موریتانی، میانمار، چاد و اریتره، مبنی بر دریافت وثیقه از آنها؛

ب) درخواست آمریکا از شهروندان این کشورها جهت پرداخت تا ۱۵ هزار دلار معادل ۱۲ هزار و ۶۴۲ یورو به‌عنوان وثیقه، در صورت قصد آنها برای دریافت روادید شغلی یا گردشگری از این کشور: گفتنی است که پرداخت وثیقه برای شهروندان این کشورها از ۲۴ دسامبر سال جاری میلادی آغاز می‌شود و به مدت شش ماه تا ۲۴ ژوئن ۲۰۲۱ ادامه خواهد یافت؛

ج) اشاره به دلیل اتخاذ این تصمیم از سوی مقام‌های آمریکایی، مبنی بر حصول اطمینان از خروج به موقع اتباع خارجی از خاک این کشور؛

د) اشاره به بازگردانده شدن این مبلغ به شهروندان این کشورها در زمان ترک به موقع خاک ایالات متحده و در غیر این صورت اقدام مقام‌های این کشور به ضبط این وثیقه و

^۴ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

۵) گفتنی است که مبلغ وثیقه توسط کنسولگری آمریکا در این کشورها تعیین خواهد شد که طبق تصمیم کارکنان کنسولگری می‌تواند پنج، ده یا پانزده هزار دلار باشد^{۱۵}؛

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص منجر شدن حمله وزارت خارجه آمریکا به جنبش بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم اسرائیل^{۱۶} به نقض آزادی بیان و به مخاطره افتادن حمایت از حقوق بشر. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اطلاعیه وزارت خارجه آمریکا مبنی بر به شمار آوردن جنبش بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم اسرائیل به‌عنوان جنبشی ضدیهودگرایانه و قصد این وزارتخانه جهت شناسایی سازمان‌های حامی این جنبش، به‌منظور بازبینی میزان بودجه و متوقف ساختن بودجه آن‌ها؛

ب) اظهارات باب گودفلو^{۱۷}، مدیر اجرایی موقت بخش ایالات متحده آمریکا در سازمان عفو بین‌الملل، در پاسخ به اطلاعیه وزارت خارجه آمریکا، مبنی بر تناقض اقدام این وزارتخانه به هدف قرار دادن گروه‌های حامی استفاده از ابزار صلح‌آمیزی، چون بایکوت، در راستای پایان بخشیدن به موارد نقض حقوق بشر علیه فلسطینیان و به شمار آوردن این جنبش به‌عنوان ضدیهودگرایی، با آزادی بیان و فراهم آمدن موقعیت مناسبی برای آن دسته از افرادی که در صدد به سکوت واداشتن، مورد آزار و اذیت قرار دادن، هراساندن و سرکوب کسانی هستند که در سراسر جهان برای حفظ حقوق بشر ایستادگی می‌کنند؛

ج) تأکید بر ضرورت حمایت از حامیان این جنبش - که شکلی از طرفداری غیرخشونت‌آمیز از آزادی بیان است - و فراهم آوردن امکان لازم برای آن‌ها جهت بیان آزادانه عقاید خود و پیشبرد کارزارهای خود بدون آزار و اذیت، تهدید به پیگرد قانونی یا جرم‌انگاری این فعالیت‌ها و یا دیگر تدابیر متناقض با حق آزادی بیان؛

^{۱۵} گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل‌بازرسی در لینک:

<https://b2n.ir/867342>

^{۱۶} BDS movement

^{۱۷} Bob Goodfellow

د) اشاره به اقدام دولت ایالات متحده به پیروی از رویکرد رژیم اسرائیل در این زمینه با استفاده از اتهام‌زنی‌های ساختگی و برخوردار از انگیزه سیاسی در رابطه با یهودستیزی، در راستای ضربه زدن به فعالان صلح‌طلب، از جمله مدافعان حقوق بشر و محافظت از عاملان اقدامات غیرقانونی آسیب‌زننده به مردم در اسرائیل، سرزمین‌های اشغالی فلسطین و در آمریکا در برابر پاسخگویی؛

ه) اشاره به به‌ویژه ریاکارانه و فریب‌دهنده بودن این اقدام آن‌هم از سوی دولتی که خود به گروه‌های نئونازی، برتری‌طلبان سفیدپوست و دیگر گروه‌های حامی خشونت و تبعیض جسارت بخشیده، به حقوق بین‌الملل به شدت بی‌اعتنایی کرده و از سیاست‌های رژیم اسرائیل حمایت به عمل آورده است - اقداماتی که منجر به بروز تبعیض نهادینه و نقض سیستماتیک حقوق بشر علیه میلیون‌ها فلسطینی می‌شود؛

و) اشاره به مورد آسیب قرار گرفتن یهودیان با این اقدام، با توجه به یکی پنداشته شدن رژیم اسرائیل با یهودیت و مشابه به شمار آمدن انتقاد از سیاست‌ها و اقدامات این رژیم با یهودستیزی؛

ز) گفتنی است که این رویکرد همچنین موجب تضعیف تلاش‌های سازمان عفو بین‌الملل در خاورمیانه و دیگر مناطق جهان در راستای حمایت از حقوق اقلیت‌های مذهبی و دیگر اقلیت‌ها می‌شود^{۱۸}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

۷- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص مانع تازه دولت آمریکا بر سر راه اعطاء تابعیت به دارندگان گرین کارت. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اقدام داند ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، در روز چهارشنبه ۲۸ آبان ماه، به تجدیدنظر کردن در مورد یکی از سیاست‌های مهاجرتی مبنی بر ایجاد مانع بر سر راه

^{۱۸}گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازایی در لینک:

اعطای شهروندی به مهاجران برخوردار از گرین کارت - کارت اقامت دائمی قانونی در این کشور: این در حالی است که تنها یک هفته از اصلاح روند بررسی شرایط اعطاء تابعیت در ایالات متحده، که به گفته منتقدان موجب دشوارتر شدن آن شده است، می‌گذرد؛

ب) خاطر نشان کردن قانون مهاجرت ایالات متحده در این زمینه، مبنی بر ضرورت اقامت بی‌وقفه مهاجران قانونی دارای حق اقامت دائم در این کشور، به مدت ۵ سال پیش از ارائه تقاضای تابعیت خود: گفتنی است که این دوره زمانی برای افرادی که از طریق ازدواج با یک فرد آمریکایی گرین کارت دریافت کرده‌اند، سه سال در نظر گرفته شده است؛

ج) اشاره به هشدار وزارت امنیت داخلی آمریکا، در سال گذشته، به دارندگان گرین کارت و خواهان دریافت شهروندی و تابعیت ایالات متحده، در خصوص به تعویق افتادن تأیید درخواست تابعیت آن‌ها در صورت اقامت‌شان در خارج از کشور به مدت ۶ ماه تا کمتر از یک سال؛

د) اشاره به، درعین حال، صدور اطلاعیه از سوی اداره خدمات شهروندی و مهاجرت ایالات متحده، در روز چهارشنبه ۲۸ آبان ماه، مبنی بر امکان رد صلاحیت افراد متقاضی تابعیت آمریکا در روند جدید، با توجه به احتمال وقوع اقدام غیرقانونی و یا تقلب در دریافت گرین کارت و اقامت دائم این کشور؛

ه) اشاره به همچنین اعمال ضرورت در زمینه در نظر گرفتن نتیجه بررسی سطح اعتباری متقاضیان و داده‌های اظهارنامه‌های مالیاتی حامیان مالی مهاجران برای تعیین تمکن مالی آن‌ها؛

و) اشاره به تصریح اداره خدمات شهروندی و مهاجرت ایالات متحده، مبنی بر شفاف‌تر کردن وظایف کارمندان و مأموران مهاجرت به هنگام تجزیه و تحلیل پرونده‌ها با بازبینی راهنمای قوانین اعطاء تابعیت آمریکا و درج فهرست کاملی از عوامل یا شرایط این روند: بااین حال، برخی از وکلای مهاجرت معتقدند که این اقدام، روند بررسی پرونده‌ها را دشوارتر و رد درخواست‌ها را به بهانه‌های مختلف آسان‌تر کرده است؛

ز) گفتنی است که پیش‌تر نیز وزارت امنیت داخلی آمریکا قانونی را تدوین کرده بود که به کارمندان و مأموران مهاجرت این اختیار را می‌داد که درخواست گرین کارت افرادی را

که پیشتر از تسهیلات دولتی مسکن و کوپن غذایی استفاده کرده‌اند و از سطح تمکن مالی مناسبی برخوردار نیستند، رد کنند^{۱۹}؛

۸- انتشار گزارش از سوی روزنامه نیویورک تایمز، در روز دوشنبه ۲۶ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص رسیدن میزان جرائم نفرت‌پراکنانه در ایالات متحده به بیشترین میزان خود در سال ۲۰۱۹ میلادی، در قیاس با بیش از یک دهه گذشته. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) گزارش پلیس فدرال آمریکا (اف.بی.آی)، مبنی بر افزایش میزان جرائم نفرت‌پراکنانه به بالاترین سطح خود در سال گذشته میلادی (۲۰۱۹) در قیاس با بیش از یک دهه گذشته، همچنین ثبت بیشترین تعداد قتل‌های ناشی از نفرت پراکنی در این سال؛

ب) اشاره به افزایش ناگهانی میزان قتل‌های ناشی از نفرت پراکنی در سال گذشته و رسیدن آن به ۵۱ فقره قتل، بر اساس گزارش اف.بی.آی که بخش اعظم آن مربوط به تیراندازی گسترده‌ای بود که در ماه اوت سال ۲۰۱۹ میلادی، در ال پاسو به وقوع پیوست: گفتنی است که در آن حادثه یک مرد ۲۱ ساله با انگیزه نفرت‌پراکنانه نسبت به لاتین‌تبارها به فروشگاه‌ها و المارت در این شهر حمله کرد، ۲۳ نفر را به قتل رساند و بسیاری را مجروح نمود؛

ج) اشاره به میزان دو برابری قتل‌های به وقوع پیوسته در این حادثه در قیاس با مرگبارترین حمله صورت گرفته با انگیزه نفرت پراکنی در سال ۲۰۱۸ میلادی در تیراندازی گسترده صورت گرفته علیه یهودیان، در کنیسه درخت زندگی^{۲۰} در شهر پیتسبورگ؛

د) اشاره به گردآوری داده‌ها از سوی اف.بی.آی در خصوص وقوع ۷۳۱۴ حادثه مجرمانه با انگیزه تعصب‌مدارانه در قبال نژاد، قومیت یا هویت جنسی در سال ۲۰۱۹ میلادی: این سومین سال متوالی است که میزان این جرائم از ۷۱۰۰ فقره عبور می‌کند که بالاترین میزان

^{۱۹}گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2020/11/19/with-green-card-immigrant-could-be-denied-us-citizenship>

^{۲۰} Tree of Life synagogue

آن در ده سال گذشته تا سال ۲۰۰۸ میلادی به شمار می‌آید که در آن ۷۷۸۳ فقره از این نوع جرائم به وقوع پیوست؛

ه) اشاره به اظهارات کارشناسان در این رابطه مبنی بر بیشتر بودن تعداد این حوادث از میزان به ثبت رسیده توسط اف.بی.آی، با توجه به عدم گزارش‌دهی تمامی وقایع از این دست از سوی قربانیان آنها و عدم الزام گزارش‌دهی در زمینه جرائم نفرت‌پراکنانه از سوی نهادهای محلی به پلیس فدرال آمریکا: به‌عنوان مثال در سال گذشته از میان ۱۵ هزار نهاد مجری قانون در سراسر کشور، تنها ۲۱۷۲ نهاد در مورد وقوع جرائم نفرت‌پراکنانه به اف.بی.آی گزارش دادند؛

و) اشاره به گزارش مرکز حقوقی فقر جنوبی^{۲۱}، مبنی بر افزایش جرائم نفرت‌پراکنانه در سال‌های اخیر، با توجه به افزایش تعداد گروه‌های برتری‌طلب سفیدپوست - افزایش ۵۵ درصدی در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۹ میلادی؛

ز) اشاره به حاکی بودن افزایش جرائم نفرت‌پراکنانه در سال گذشته میلادی (۲۰۱۹) در ایالات متحده از افزایش روند جرائم ناشی از انگیزه‌های تعصب‌مدارانه در دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ که در این زمینه می‌توان از گفتمان خشونت‌بار علیه مهاجران لاتین تبار به‌عنوان انگیزه مردم مسلح در تیراندازی به وقوع پیوسته در شهر ال پاسو نام برد؛

ح) اشاره به افزایش این جرائم بر اثر افزایش میزان حملات علیه لاتین‌تبارها و یهودیان، از جمله وقوع ۹۵۳ فقره جرم نفرت‌پراکنانه علیه یهودیان در سال گذشته - ۱۴ درصد بیش‌تر از سال پیشین و بالاترین میزان از سال ۲۰۰۸ میلادی؛

ط) اشاره به افزایش تقریباً ۹ درصدی جرائم نفرت‌پراکنانه علیه لاتین‌تبارها - ۵۲۷ فقره در مقایسه با ۴۵۸ فقره در سال ۲۰۱۸ میلادی و هم‌زمان کاهش میزان این نوع جرائم علیه سیاه‌پوستان به پایین‌ترین میزان خود از زمان آغاز گردآوری این داده‌ها از سوی اف.بی.آی: این در حالی است که سیاه‌پوستان همچنان حضوری قابل‌توجه در آمارها داشته و در سال گذشته تنها کمتر از یک درصد از میزان جرائم نفرت‌پراکنانه علیه آنها کاسته شده است؛

²¹ Southern Poverty Law Center (S.P.L.C.)

به عبارت دیگر سیاه‌پوستان همچنان در رده نخست این‌گونه آزار و اذیت‌ها قرار دارند، یعنی دو برابر میزان جمعیت‌شان در جامعه آمریکا؛

ی) اشاره به کاهش کلی میزان جرائم نفرت‌پراکنانه در داده‌های حاصل از بررسی‌های اولیه در سال ۲۰۲۰ میلادی، با توجه به ناگزیر شدن جامعه به رعایت فاصله اجتماعی و تعطیل شدن کسب‌وکارها به دلیل شیوع ویروس کرونا، به جز در ۳ شهر، لس‌آنجلس، هیوستون و سن آنتونیو؛

ک) اشاره به افزایش جرائم جرم‌اندیشانه در سال جاری میلادی (۲۰۲۰) علیه به‌ویژه افراد تراجنسیتی و آمریکایی‌های آسیایی‌تبار (عمدتاً به دلیل خصومت برانگیخته شده علیه آسیایی‌تبارها بر اساس دعاوی ساختگی در مورد شیوع ویروس کرونا)^{۲۲}؛

۹- انتشار گزارش از سوی روزنامه ایندپندنت، در روز پنج‌شنبه ۲۲ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص برنامه دولت ترامپ برای اجرا بی‌سابقه اعدام‌های فدرال. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اقدام دانلد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده، به برنامه‌ریزی برای رکوردشکنی در زمینه میزان انجام اعدام‌های فدرال در میانه تشدید بحران انتخاباتی در این کشور: به عبارت دیگر ترامپ قصد دارد بیشتر از هر رئیس‌جمهوری دیگری در تاریخ آمریکا دستور اعدام فدرال صادر کند؛

ب) اشاره به تبدیل شدن دانلد ترامپ به تنها رئیس‌جمهوری آمریکا که در دوره انتقال قدرت در صدد انجام اعدام‌های فدرال است؛

ج) اشاره به اقدام دولت ترامپ به اعدام کردن تا کنون ۷ نفر در سال جاری میلادی و احتمال اقدام آن به اعدام ۳ تن دیگر تا پیش از تعطیلات کریسمس: گفتنی است که

^{۲۲}گزارش روزنامه نیویورک تایمز. قابل‌بازایی در لینک:

مجازات اعدام فدرال، برای همه ایالت‌های آمریکا جاری است، اما به ندرت از آن استفاده شده است. با این حال ۲۸ ایالت آمریکا هم‌اکنون حکم اعدام را اجرا می‌کنند؛
(د) اشاره به تصمیم دولت ترامپ به اعدام لیزا مونته‌گومری^{۳۳}، در روز ۸ دسامبر (۱۸ آذرماه) که در صورت اجرای این حکم، وی نخستین زنی در آمریکا خواهد بود که از سال ۱۹۵۳ میلادی با حکم اعدام فدرال، جان خود را از دست می‌دهد و
(ه) گفتنی است که جو بایدن، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا، وعده داده است که اجرای حکم اعدام را در سطح فدرال متوقف کند^{۳۴}.

* کانادا

- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز جمعه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت پایبندی کانادا به تعهدات آب و هوایی خود. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اقدام جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، به ارائه قانونی مبتنی بر افزایش شفافیت تلاش‌های دولت در راستای تحقق تعهدات مربوط به تغییرات اقلیمی؛

ب) اشاره به طرح لایحه سی - ۱۲، در روز پنج‌شنبه ۲۹ آبان ماه، مبتنی بر استلزام دولت به اتخاذ گام‌های لازم جهت دستیابی به اهداف ملی کاهش گازهای گلخانه‌ای و ارائه گزارش منظم در این زمینه؛

ج) برشمردن این قانون به‌عنوان ابزار مهم در راستای قرار دادن کانادا در مسیر تحقق به صفر رساندن گازهای گلخانه‌ای تا سال ۲۰۵۰ میلادی و درعین حال تأکید بر ضرورت انجام اقدام‌های بیشتر جهت متعهد نگاه داشتن دولت به تلاش‌های خود در این رابطه؛

د) اشاره به کاهش تنها ۰,۱ درصدی گازهای گلخانه‌ای از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۸ میلادی و دستیابی به این نتیجه که دولت برای تحقق تعهد خود در این راستا و کاهش ۳۰ درصدی

^{۳۳}در بیانیه وزارت دادگستری آمریکا آمده است که لیزا مونته‌گومری متهم به دار زدن زنی در ایالت میزوری در سال ۲۰۰۴ میلادی است و در زندان «تیر هوت» در ایالت ایندیانا از طریق تزریق ماده مرگبار اعدام می‌شود.

^{۳۴}گزارش روزنامه ایندپندنت. قابل بازیابی در لینک:

گازهای گلخانه‌ای از سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۳۰ میلادی، تا کنون در مسیر درستی گام بر نداشته است: به عبارت دیگر کانادا که یکی از ۱۰ کشور تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای است، نتوانسته به هیچ‌یک از اهدافی که دولت فدرال این کشور در ۲۰ سال گذشته تعیین نموده بود، جامه عمل بپوشاند؛

ه) اشاره به اهمیت قانون مسئولیت‌پذیری آب و هوایی کانادا در راستای شکستن الگوی فوق و فعالیت‌های گروه‌های زیست‌محیطی این کشور به منظور تعیین چگونگی امکان بهره‌برداری آن از قوانین مشابه کشورهای دیگر؛

و) اشاره به بااین حال، حاکی نبودن لایحه مزبور از تعهد کامل دولت به مسئولیت‌پذیری در این زمینه، با توجه به تعیین ضرورت آغاز کاهش گازهای گلخانه‌ای از سال ۲۰۳۰ میلادی و در نتیجه معاف کردن دولت ترودو از تقبل مسئولیت در قبال عملکرد خود در این رابطه؛
ز) تأکید بر ضرورت اضطراری اتخاذ اقدامی به موقع و جسورانه در زمینه تغییرات اقلیمی با توجه به اینکه میزان گرمایش حاصل از کانادا دو برابر و در شمال این کشور سه برابر نرخ جهانی است؛

ح) اشاره به مواجهه پیشاپیش جوامع بومی کانادا با پیامدهای چشمگیر ناشی از تغییرات آب و هوایی، ضمن هشدار در زمینه رو به وخامت نهادن این وضعیت: گفتنی است که دیده‌بان حقوق بشر در ماه گذشته گزارش مستندی از معضلات پیش روی جوامع بومی کانادا در این زمینه، از جمله عدم امنیت غذایی و آثار منفی این امر بر سلامت آن‌ها منتشر نمود.^{۲۵}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۲۵}سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی دیده‌بان حقوق بشر، در روز ۳۰ مهر ماه ۱۳۹۹، در خصوص عواقب بحران آب و هوایی برای تأمین مواد غذایی از سوی جوامع بومی، مبنی بر:

الف) انتشار گزارش ۱۲۰ صفحه‌ای از سوی دیده‌بان حقوق بشر تحت عنوان «هراسم از این است که همه چیز را از دست بدهم»: بحران آب و هوایی و حق بر غذای جوامع بومی در کانادا» مبنی بر عواقب فزاینده تغییرات اقلیمی برای جوامع بومی کانادا، با توجه به منجر شدن آن به کاهش شدید منابع غذایی و تأثیرگذاری بر سلامت این جوامع؛

ب) اشاره به عدم حمایت مکفی دولت کانادا از تلاش‌های جوامع بومی در راستای سازگار نمودن خود با این بحران فزاینده و ناکارآمدی آن در ایفاء نقش خود در زمینه کاهش گازهای گلخانه‌ای در سطح جهانی که موجب وخامت این بحران شده است؛

ج) اشاره به اقدام این گزارش به مستندسازی تأثیر تغییرات آب و هوایی بر کاهش منابع سنتی غذایی جوامع بومی، افزایش هزینه کالاهای جایگزین وارداتی و تشدید مشکل فزاینده عدم امنیت غذایی و پیامدهای منفی آن برای سلامتی؛

ط) یادآور شدن تعهد جاستین ترودو در کارزار انتخاباتی خود در سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر به صفر رساندن انتشار گازهای گلخانه‌ای تا سال ۲۰۵۰ میلادی، ضمن تأکید بر ضرورت حصول اطمینان وی از عدم تحمیل لایحه سی - ۱۲ به دولت‌های آتی، به دلیل فقدان جاه‌طلبی‌های لازم دولت کنونی در زمینه عمل به تعهدات خود در این زمینه^{۲۶}.

د) اشاره به میزان دو برابری گرمایش هوای کانادا در قیاس با نرخ جهانی و میزان سه برابری آن در بخش‌های شمالی این کشور؛ گفتنی است که کانادا، به رغم برخورداری از جمعیت کم، همچنان یکی از ۱۰ تولیدکننده نخست گازهای گلخانه‌ای در جهان به شمار می‌آید، با توجه به اینکه سهم آن ۳ تا ۴ برابری میزان متوسط جهانی است؛

ه) اشاره به اظهارات کاتارینا رال، پژوهشگر ارشد محیط زیست در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر منجر شدن تغییرات آب و هوایی به بروز سطوح خطرناکی از فقر غذایی در میان جوامع بومی و انجامیدن اقدام کانادا به نادیده گرفتن تعهدات خود در زمینه کاهش گازهای گلخانه‌ای به افزایش بحران آب و هوایی در جهان و تحت تأثیر قرار گرفتن مردمان بومی آن که از زمین‌های مناطق سکونت خود تغذیه می‌کنند؛

و) اشاره به اظهارات ساکنان سه منطقه جغرافیایی مورد مطالعه قرار گرفته مبنی بر کاهش شدید میزان مواد غذایی قابل برداشت و همچنین افزایش دشواری‌ها و مخاطرات برداشت محصول از زمین با توجه به تأثیر تغییرات اقلیمی بر عادات حیات وحش، از جمله تغییرات شرایط یخ‌زدگی و انجماد خاک، افزایش آتش‌سوزی در جنگل‌ها، افزایش دمای آب، تغییر در میزان بارش و سطوح آب و غیرقابل پیش‌بینی بودن آب و هوا؛

ز) اشاره به ناگزیر شدن خانوارهای بومی به خرید بیشتر مواد غذایی مورد نظر رژیم غذایی سنتی خود، که با توجه به دوردست بودن فروشگاه‌های مواد غذایی و بالا بودن بهای مواد خوراکی، مردم این مناطق ناگزیر به خوردن غذاهای با ارزش‌های غذایی کمتر و بهای مناسب‌تر می‌شوند؛ این در حالی است که ساکنان بومی مناطق روستایی و دوردست بومی پیشاپیش به دلیل حاشیه‌نشینی و دسترسی نامتناسب به مراقبت‌های بهداشتی و درمانی از وضعیت سلامت مناسبی برخوردار نیستند؛

ح) اشاره به تحت تأثیر قرار گرفتن بیشتر کودکان، سالمندان و افراد مبتلا به بیماری‌های مزمن بر اثر این شرایط و منجر شدن آن به حاضر شدن کودکان در مدارس در حالی که گرسنه هستند و برخی از سالمندان نیز ناگزیر به کاهش مواد غذایی مصرفی خود می‌پردازند؛ این در حالی است که بسیاری از افراد مبتلا به بیماری‌های مزمن نمی‌توانند رژیم غذایی مورد توصیه پزشک را رعایت کنند؛

ط) اشاره به برخی از اقدامات جوامع بومی در راستای پرداختن به آثار بحران آب و هوایی، از جمله ایجاد شبکه‌های تشریح مواد غذایی سنتی و یا بنیان نهادن سامانه‌های نظارتی جهت مورد بررسی قرار دادن تأثیرات تغییرات اقلیمی بر محیط زیست این جوامع؛ این در حالی است که تمامی این اقدامات و فعالیت‌ها نیازمند منابع و ظرفیت‌های لازم بوده که بسیاری از این جوامع فاقد آن هستند و دولت‌های استانی و فدرال نیز حمایت‌های لازم را از آن‌ها به عمل نیاورده و تأثیر واقعی تغییرات آب و هوایی بر جوامع بومی و آثار حقوق بشری آن را نادیده می‌گیرند؛

ی) اشاره به عدم اقدام کانادا همچنین به ایفاء نقش لازم در زمینه پیشبرد تلاش‌های جهانی در راستای پرداختن به تغییرات اقلیمی بر اساس توافقنامه پاریس و حتی عدم اقدام آن به جامه عمل پوشاندن به اهداف خود در این زمینه؛

ک) گفتنی است که چنانچه کانادا بی‌درنگ تلاش‌های خود را در زمینه کاهش گازهای گلخانه‌ای افزایش ندهد، این امر موجب رو به وخامت نهادن بحران آب و هوایی جهان و در نتیجه تأثیر بیشتر آن بر جوامع بومی می‌شود. از این رو دولت این کشور باید هر چه زودتر حمایت‌های مالی و فنی لازم برای جوامع بومی را فراهم آورد - جوامعی که پیشاپیش با آثار مخرب تغییرات اقلیمی مواجه شده‌اند.

^{۲۶}گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل‌بازرسی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2020/11/20/canada-needs-deliver-promised-climate-accountability>

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز چهارشنبه ۵ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص محکومیت بریتانیا از سوی سازمان‌های مردم‌نهاد به دلیل شرایط زنان و کودکان بریتانیایی در سوریه، مبنی بر:

الف) گزارش تحقیقی منتشر شده از سوی خیریه بین‌المللی حقوق و امنیت^{۲۷} (مستقر در لندن) مبنی بر نگاه داشته شدن زنان و کودکان بریتانیایی دستگیر شده پس از سقوط داعش در سوریه، در شرایط بربریت و محرومیت سیستماتیک آن‌ها از شهروندی کشورشان؛

ب) اشاره به حبس ۳۵ کودک و ۱۵ زن بریتانیایی توسط نیروهای کرد در اردوگاه‌های الهول^{۲۸} و الروج^{۲۹} - نمونه اروپایی زندان گوانتانامو در شمال و شرق سوریه - به همراه هزاران کودک و زن دیگر از سوریه و دیگر نقاط جهان؛

ج) اشاره به اقدام مقام‌های اطلاعاتی بریتانیا به سرکشی مرتب از این اردوگاه‌ها، به منظور شناسایی شهروندان بریتانیایی و لغو سریع شهروندی آن‌ها؛

د) اشاره به ناایمن بودن بنیادین شرایط این اردوگاه‌ها که مصداق بروز رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز و از این رو، نقض حقوق بشر است؛

ه) اشاره به مرگ به‌طور متوسط ۲۵ زندانی در ماه، در اردوگاه الهول و ابتلای کودکان به سوءتغذیه، کم‌آبی بدن و سرمازدگی؛ گفتنی است که برخی از آن‌ها بر اثر آتش گرفتن چادرها جان خود را از دست داده‌اند یا در درگیری‌های کشته شده‌اند؛

و) اشاره به اقدام نگهبانان به هدف قرار دادن زندانیان با گلوله، مورد سوءاستفاده جنسی قرار دادن آن‌ها و ناگزیر کردن پسران به جدا شدن از مادران‌شان به هنگام رسیدن به سن ۱۰ سالگی؛

ز) اشاره به وجود خشونت فیزیکی در این اردوگاه‌ها، شرایط بربریت و آسیب‌های شدید روانی، علاوه بر زندانی شدن زنان در سلول‌های انفرادی برای ماه‌های متمادی به دلیل دست داشتن ادعایی در ناآرامی‌ها و یا تلاش برای به دسترسی به تلفن‌های همراه:

²⁷ Rights and Security International charity

²⁸ al-Hol

²⁹ al-Roj

گزارش‌ها حاکی است که سال گذشته یک کودک تنها به دلیل برخورد سنگی که در حال بازی با آن بوده به یک نگهبان اردوگاه، مورد هدف قرار گرفته و کشته شده است؛

ح) اشاره به درخواست از کشورهای اروپایی جهت عمل به مسئولیت‌های حقوقی، سیاسی و اخلاقی خود و مسترد نمودن بی‌درنگ شهروندان خود؛

ط) اشاره به حاکی بودن اسناد منتشر شده در پرونده شمیمه بیگم (شهروند بریتانیایی که پرونده بازگشت وی به کشورش مورد پذیرش دادگاه قرار نگرفته) از به شمار آمدن زنان بریتانیایی ساکن این اردوگاه‌ها، از سوی مقام‌های این کشور، به‌عنوان خطر امنیت ملی و عدم تمایل دولت برای بازگرداندن آن‌ها به کشورشان درحالی‌که فصل زمستان نیز پیش رو است: گفتنی است که برخی از این زندانیان، از جمله شماری از کودکان در ماه نوامبر سال ۲۰۱۹ و ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ میلادی به بریتانیا بازگردانده شدند؛

ی) اشاره به اظهارات ریچارد برت^{۳۰}، مدیر پیشین بخش مبارزه با تروریسم جهان در سازمان آی‌سی‌سی‌کس (MI6) مبنی بر منجر شدن عدم ارزیابی مناسب و به موقع این افراد، از لحاظ سلامت جسمی و روانی یا نگرش آن‌ها در قبال خانواده، جامعه و کشورهايشان، به غیرقابل پیش‌بینی‌تر شدن آن‌ها و مقاصدشان؛

ک) اشاره به اظهارات یکی از سخنگوهای دولت مبنی بر دشواری محرومیت یک شهروند بریتانیایی از حق شهروندی خود و درعین‌حال تأکید بر ضرورت اولویت بخشیدن به حصول اطمینان از امنیت و ایمنی کشور^{۳۱}؛

Organization for Defending Victims

of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۴ آذرماه ۱۳۹۹، به نقل از کمیسیون برابری و حقوق بشر بریتانیا^{۳۲}، در خصوص حاکی بودن گرسنگی کودکان، از بخش کوچکی از فقر آن‌ها در این کشور. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

³⁰ Richard Barrett

³¹ گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.theguardian.com/world/2020/nov/25/report-condemns-uk-over-british-women-and-children-held-in-syria-citizenship-barbaric-conditions>

³² Equality and Human Rights Commission (EHRC)

الف) اظهارات حامیان حقوق کودکان در بریتانیا در طول سال گذشته و همراه با شیوع بیماری کووید - ۱۹، مبنی بر طرح به شدت معیوب دولت در زمینه ارائه کوپن جهت فراهم آوردن غذا برای کودکان خانواده‌های کم‌درآمد، افزایش تعداد خانواده‌های دریافت‌کننده بسته‌های غذایی از سوی خیریه‌ها، در قیاس با سال گذشته میلادی و پیشنهاد ارائه پول نقد به خانواده‌های کم‌درآمد جهت تهیه غذا برای فرزندان خود به هنگام تعطیلی مدارس که همگی نمایانگر واقعیت افزایش فقر در میان کودکان این کشور است؛

ب) اشاره به حاکی بودن کارزار راه‌اندازی شده توسط مارکوس اشفورد، بازیکن تیم فوتبال مردان انگلیس، از سطوح بهت‌آور فقر غذایی کودکان بریتانیایی - کشوری که پنجمین اقتصاد بزرگ جهان به شمار می‌آید - و ناگزیر شدن دولت به تغییر سیاست‌های خود در زمینه ارائه غذای رایگان؛

ج) اشاره به آمار رسمی به دست آمده در این زمینه از ماه مارس سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر افزایش تعداد کودکان در شرایط فقر مطلق و رسیدن آن به ۳,۷ میلیون نفر که نمایانگر افزایش ۲۰۰ هزار نفری در طول ۱۲ ماه است: این در حالی است که همه‌گیری کووید - ۱۹ همچنان ادامه داشته و تأثیر مخربی بر اقتصاد این کشور نهاده است؛

د) اشاره به تحلیل دیده‌بان حقوق بشر از داده‌ها و آمارهای دولتی مبنی بر تأثیر سیاست‌های ریاضتی اتخاذ شده در خلال سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۸ میلادی بر کاهش یافتن نیمی از هزینه‌های دولت در زمینه ارائه حمایت‌های رفاهی از کودکان و خانواده‌ها - سیاست نادرستی که به آسیب‌پذیرترین کودکان جامعه این کشور به لحاظ اجتماعی - اقتصادی صدمه وارد نمود؛

ه) اشاره به گزارش کمیسیون برابری و حقوق بشر به سازمان ملل، به مناسبت روز جهانی کودک در زمینه بررسی سوابق بریتانیا در رابطه با حقوق کودکان و فقر و معیارهای زندگی، علاوه بر ابراز نگرانی‌ها در زمینه حقوق کودکان؛

و) اشاره به گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر به کمیته سازمان ملل در زمینه حقوق کودک، مبنی بر ابعاد و جوانب فقر کودکان و ابراز نگرانی در خصوص کودکان مهاجر و

پناهجوی بدون سرپرست، فروش سلاح به ائتلاف به رهبری عربستان، تأمین بودجه برای تحصیل مهاجران و حقوق کودکان بیناجنسی و توصیه به دولت بریتانیا در رابطه با جایگاه این کشور در اعلامیه مدارس ایمن^{۳۳}؛^{۳۴}

۳- صدور بیانیه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه^{۳۵}، در روز سه‌شنبه ۲۷ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت اقدام بریتانیا به متوقف ساختن رفتار غیرانسانی خود با مهاجران دریایی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) ابراز نگرانی عمیق سازمان دیده‌بان حقوق بشر اروپا - مدیترانه از قرار گرفتن پناهجویانی که از راه دریا به بندر دور^{۳۶} در بریتانیا می‌رسند، در معرض رفتارهای غیرانسانی، از جمله انباشتگی جمعیت در محل اسکان پناهجویان، وقوع اشتباهات جدی در زمینه تنظیم اسناد و مدارک آن‌ها و بی‌توجهی به شرایط پزشکی حاد که نمایانگر بی‌توجهی - غالباً عامدانه - به شأن و انسانیت پناهجویان است که در راه رسیدن به ایمنی، زندگی خود را به خطر می‌اندازند؛

ب) اشاره به عبور نزدیک به ۸ هزار پناهجو از کانال مانش، میان فرانسه و بریتانیا، در قایق‌های کوچک و نامناسب برای دریا و مورد بررسی قرار گرفتن مستقل کل فرآیند مسیر طی شده از سوی مهاجران در بریتانیا برای نخستین بار که حاکی از آن است که پیامدهای ناشی از ناکارآمدی نظام بریتانیا در این زمینه مصداق رفتاری غیرانسانی است؛

ج) اشاره به، از جمله، نگاه داشته شدن ۲۹۱ پناهجوی زندانی در مکانی انباشته از جمعیت و بدون رعایت فاصله اجتماعی به مدت بیش از ۲۴ ساعت در ماه سپتامبر سال جاری میلادی، انتقال اشتباه ۹ کودک بدون سرپرست، در ماه‌های اوت و سپتامبر، به بازداشتگاه بزرگسالان در یارلز وود^{۳۷}، عدم ارائه خدمات درمانی و پزشکی لازم به چندین پناهجو،

³³ Safe Schools Declaration

³⁴ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2020/11/24/uk-hunger-visible-tip-child-poverty-iceberg>

³⁵ Euro-Mediterranean Human Rights Monitor

³⁶ Dover

³⁷ Yarl's Wood

مبتلا به صدمات، سوختگی‌ها، شکستگی‌ها و سرطان و یا بروز اشتباهات در تنظیم مدارک پناهجویان، از جمله نوشتن نام نادرست در کنار عکس آن‌ها؛

د) اشاره به وقوع ۴۴ فقره آسیب به خود در میان جمعیت ۸۰ نفری در بروک هاوس^{۳۸}، محل حبس مهاجران پیش از اخراج آن‌ها با پروازهای چارتر، تنها در ماه اوت سال جاری میلادی، همچنین عدم انجام ارزیابی‌های لازم از سوی مقام‌های مسئول جهت حصول اطمینان از میزان آسیب‌پذیری پناهجویان پیش از سوار کردن آن‌ها به هواپیما حتی در مواردی که دست به خودکشی زده باشند؛

ه) اشاره به اقدام وزارت کشور بریتانیا، در تابستان سال جاری، به افزایش تدابیر خود در زمینه تعیین مجازات برای هرگونه عبور از کانال مانش، در راستای تبدیل این کانال به گذرگاهی غیرقابل عبور برای پناهجویان، از جمله تحت پیگرد قانونی قرار دادن پناهجویان به دلیل به جان خریدن سفرهای خطرناک آبی در راستای یافتن ایمنی، حتی در شرایطی که قاچاقچیان آن‌ها را مجبور به این سفر کرده باشند: گفتنی است که تا کنون ۸ مهاجر که به هدایت این قایق‌ها پرداخته، محکوم به تحمل حبس بین ۱۶ ماه تا دو سال و نیم شده‌اند که پس از آن نیز امکان لازم برای اخراج آن‌ها وجود دارد؛

و) اشاره به اقدام دولت بریتانیا به اتخاذ اقدامات کیفری در قبال قربانیان خشونت و آسیب‌دیده و یا خلاص شدن از آن‌ها، همچنین ناکارآمدی آن در زمینه به رسمیت شناختن، گوش فرادادن و یا پاسخگویی به درخواست کمک پناهجویان از زمانی که خطر غرق شدن در کانال را به جان می‌خرند، تا زمانی در بازداشتگاه‌های غیربهداشتی زندانی و سرانجام زمانی که با پروازهای چارتر اخراج می‌شوند، حتی در شرایطی که دست به خودکشی زده باشند؛

ز) اشاره به درخواست‌های این نهاد حقوق بشر از دولت بریتانیا، از جمله:

- ضرورت احترام گذاردن به حق پناهجویی مهاجران مطابق با بند ۱۴ اعلامیه جهانی حقوق بشر و کنوانسیون پناهندگان سال ۱۹۵۱ میلادی؛

³⁸ Brook House

- ضرورت حصول اطمینان از استفاده از زندان و بازداشتگاه، تنها به عنوان تدبیری استثنایی و به عنوان آخرین راه حل، آن هم برای کمترین زمان ممکن و تنها زمانی که دلایل قانونی موجه در این زمینه مطابق با قانون بین المللی پناهندگان و حقوق بشر وجود داشته باشد و

- ضرورت رفتار با پناهجویان محبوس بر اساس انسانیت و احترام به شأن و اعتبار آن فرد مطابق با بند دهم کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، به ویژه تضمین برخورداری پناهجویان از درمان های پزشکی و حمایت های روان شناختی؛^{۳۹}

ح) به گزارش شبکه خبری یورونیوز، دولت بریتانیا، در روز شنبه ۸ آذرماه، اعلام کرد با فرانسه برای دو برابر کردن شمار گشت های دریایی در شمال فرانسه به منظور متوقف کردن قایق های مهاجران در کانال منش به توافق رسیده است. بر اساس این توافق، دولت فرانسه موظف می شود تا با دو برابر کردن شمار گشت های گارد ساحلی خود، حرکت مهاجران و پناهجویان غیرقانونی به سوی بریتانیا در قایق های کوچک را متوقف کند؛

۴- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنجشنبه ۲۲ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص مواجهه مقررات جدید در زمینه اخراج بی خانمان های خارجی از بریتانیا با چالش قانونی. نکات محوری این گزارش عبارت اند از:

الف) ادعای ائتلافی از مراکز حقوقی محلی حامی بی خانمان ها - که توسط سازمان مردم نهاد گود لاو پروجکت^{۴۰} تشکیل یافته است - مبنی بر غیرقانونی بودن مقررات وزارت کشور در زمینه فراهم آوردن زمینه اخراج بی خانمان ها (کارتن خواب ها) از بریتانیا از ماه آتی سال جاری میلادی (دسامبر)؛

ب) هشدار این ائتلاف به پریتی پتل^{۴۱}، وزیر کشور بریتانیا، در زمینه استفاده غیرقانونی از قدرت علیه افرادی که در دوران همه گیری ویروس کرونا بیکار شده و یا از خشونت خانگی، قاچاق، خشونت گروه های تبهکاری و یا حتی تروریسم خارجی گریخته اند؛

^{۳۹} بیانیه سازمان دیده بان حقوق بشر اروپا - مدیرانه. قابل بازیابی در لینک:

<https://euromedmonitor.org/en/article/4016/UK-should-halt-inhumane-treatment-of-sea-migrants>

^{۴۰} Good Law Project

^{۴۱} Priti Patel

ج) «ریاکارانه» برشمردن موضع وزیر کشور در این رابطه پس از تعهد وی، در تابستان سال جاری میلادی، به اتخاذ موضعی «دلسوزانه» پس از وقوع رسوایی «ویندراش»^{۴۲}؛

د) اشاره به منجر شدن این مقررات - که باهدف کاستن از میزان بی‌خانمانی اتخاذ شده است - به افزایش این پدیده و همچنین ناگزیر شدن این افراد به امتناع از دریافت کمک از مقام‌ها و خیریه‌های محلی و افتادن آن‌ها در دامن مخاطرات بزرگتری، چون مورد بهره‌برداری قرار گرفتن توسط قاچاقچیان: این در حالی است که در ماه‌های آتی شاهد بی‌خانمانی افرادی خواهیم بود که تا به حال در خیابان زندگی نکرده‌اند؛

ه) اشاره به خارجی بودن بیش از نیمی (۵۳ درصد) از بی‌خانمان‌های محله ساوت‌وارک^{۴۴} در جنوب لندن از ماه آوریل تا ژوئن سال جاری میلادی؛

و) اشاره به متناقض بودن این سیاست با کنوانسیون حقوق بشر اروپا، با توجه به اعمال تبعیض علیه اتباع خارجی و ارائه اختیارات گسترده به مقام‌های مسئول در زمینه اجرایی کردن آن، از جمله فردی که از آخرین قطار مسیر منزل خود جا مانده و ناگزیر شب را در ایستگاه قطار سر می‌کند یا افرادی که به‌عنوان نگهبان در ساختمان‌های تجاری خالی از سکنه زندگی می‌کنند؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

⁴² Windrush

^{۴۲} مهاجرانی که از کشورهای کارائیب بین سال‌های ۱۹۴۸ و ۱۹۷۱ در بریتانیا سکنا گزیدند به نام «نسل ویندراش» شناخته می‌شوند. اسم «ویندراش» در واقع اشاره‌ای است به نام کشتی‌ای که این مهاجران با آن در روز ۲۲ ژوئن سال ۱۹۴۸ میلادی به خاک بریتانیا رسیدند. مهاجران مسافر کشتی ویندراش شامل کارگرانی از کشورهای جامائیکا، ترینیداد، توباگو و دیگر جزایر بودند که به علت قحطی نیروی کار بعد از جنگ جهانی دوم در بریتانیا به این کشور آمدند. هر فردی که قبل از سال ۱۹۷۳ از یکی از کشورهای مشترک‌المنافع وارد بریتانیا شده است، از لحاظ قانونی اجازه اقامت در این کشور را داراست. مگر آن که بیش از دو سال پی‌پی خارج از بریتانیا به سر برده باشد. شهروندان کشورهای مشترک‌المنافع در آن دوره مستعمره بریتانیای کبیر محسوب می‌شدند و هنوز استقلال نیافته بودند. به این جهت این افراد تصور می‌کردند که شهروند بریتانیایی محسوب می‌شوند.

اما وزارت کشور در زمان رسیدن این افراد مدرک مبنی بر بررسی وضعیت این مهاجران را بین سال‌های ۱۹۴۸ و ۱۹۷۱ را ثبت نکرده و در سال ۲۰۱۰ نیز کارت‌های ورود آن‌ها را از بین برده است. حال این افراد که بیشتر زندگی خود را در بریتانیا به سر برده‌اند با از بین رفتن کارت‌های ورود قانونی‌شان در سال ۲۰۱۰ مدرکی مبنی بر اثبات وضعیت قانونی خود در این کشور ندارند.

⁴⁴ Southwark

ز) اشاره به درخواست صادق خان، شهردار لندن و خیریه‌های حامی افراد بی‌خانمان از وزیر کشور، در هفته گذشته، جهت لغو این مقررات؛

ح) این در حالی است که یکی از سخنگوهای وزارت کشور اظهار داشته است که این قانون همچنین برای اقلیت کوچکی از بی‌خانمان‌های مهاجر اروپایی به اجرا درمی‌آید که همچنان از دریافت حمایت دولت و مقام‌های محلی امتناع کرده و مکرراً رفتار ضداجتماعی از خود نشان داده‌اند. به گفته این مقام این آخرین راه چاره برای لغو حق آن‌ها برای اقامت در بریتانیا است.^{۴۵}

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۶ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ابراز نگرانی ۳۸ شخصیت یهودی در زمینه اقدام‌های قانونی علیه کودکان متهم به «ترویج تروریسم» در فرانسه. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) صدور بیانیه از سوی شماری از شخصیت‌های مدنی و یهودی فرانسوی در این زمینه ضمن تصریح عدم پذیرش سوءظن از سوی کودکان و در دوران کودکی و نیاز آن‌ها به محافظت و حمایت؛

ب) اشاره به مواجه‌شدن صدها کودک و نوجوان مسلمان، از زمان قتل ساموئل پتی - معلمی که توسط یک اسلام‌گرای افراطی در فرانسه سر بریده شد - با اتهام «ترویج تروریسم» و تلاش برای «توجیه خشونت»، به گونه‌ای که برخی از این کودکان به دادگاه کشانده و بازجویی شده‌اند: گفتنی است که در اوایل ماه نوامبر سال جاری میلادی، چهار کودک به اتهام «ترویج تروریسم» در مدرسه، برای چند ساعت در بازداشت پلیس به سر برده و بازجویی شدند؛

^{۴۵} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به گزارش‌ها مبنی بر هدف گرفته شدن تنها کودکان مسلمان در این اقدام‌های کنترلی و نظارتی و از این رو، انتقاد ۳۸ شخصیت مدنی و یهودی از در اولویت قرار گرفتن اقدام‌های قضایی و مجازات‌های کیفری به جای محافظت و حمایت از کودکان: گفتنی است که این بیانیه که تا کنون توسط تعدادی از اساتید دانشگاه، نویسندگان، ناشران و هنرمندان فرانسوی که خود را یهودی یا یهودی‌زاده معرفی کرده‌اند، امضا شده است؛

د) اشاره به انتقاد از تفاوت‌های در نظر گرفته شده میان کودکان با عنوان «کودکان ما به‌عنوان فرزندان جمهوری» و «کودکان آن‌ها با عنوان کودکان مسلمان» و مرتبط دانستن هدف قرار دادن کودکان مسلمان با سیاست کلی‌تر «انگ زدن به شهروندان مسلمان»؛

و) اشاره به ابراز نگرانی در خصوص اقدام وزارت آموزش و پرورش به همراه کردن نظام آموزشی و آموزگاران با سیاست‌های خود در راستای هدف قرار دادن کودکان مسلمان؛

ز) یادآور شدن تجربه کودکی هزاران کودک یهودی قربانی شده توسط سیاست‌های یهودستیزانه و برشمردن آمادگی ذهنی جامعه فرانسه، به‌عنوان دلیل پذیرش رفتار خشونت‌آمیز با این دسته از کودکان؛

ح) اشاره به انتقاد از مواضع و اقدام‌های دولتمردان فرانسوی با توجه به شتاب گرفتن روند انگ زدن به و بدنام‌سازی مسلمانان در فرانسه و امکان منجر شدن این‌گونه مواضع به جدایی‌ها و خشم‌ها در جامعه، ضمن درخواست از ممانعت به عمل آوردن از بروز این منطبق فاجعه‌بار^{۴۶}؛

Organization for Defending Victims
of Violence

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۶ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرب و جرح مردی سیاه‌پوست به دست پلیس فرانسه. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

^{۴۶}گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک: [https://per.euronews.com/2020/11/26/protecting-](https://per.euronews.com/2020/11/26/protecting-muslim-kids-in-france-imprisonment-detention)

[muslim-kids-in-france-imprisonment-detention](https://per.euronews.com/2020/11/26/protecting-muslim-kids-in-france-imprisonment-detention)

الف) صدور دستور تعلیق سه مأمور پلیس از کار از سوی ژرالد دارمنن، وزیر کشور فرانسه، با توجه به انتشار تصاویر ویدئویی از آن‌ها در حال ضرب و جرح یک مرد سیاه‌پوست و مسئول یک استودیوی موسیقی: گفتنی است که یک مأمور دیگر پلیس که در مأموریت برخورد با این مرد سیاه‌پوست شرکت داشته نیز از کار تعلیق شده است؛

ب) اشاره به درخواست دادستانی پاریس از بازرسی عمومی پلیس ملی فرانسه جهت تحقیق درباره این حادثه به دنبال انتشار این تصاویر؛

ج) اشاره به اظهارات این مرد سیاه‌پوست - که در شبه شب اول آذرماه، به دست مأموران پلیس مورد ضرب و جرح قرار گرفت - در خصوص ناسزاهای نژادپرستانه‌ای که این مأموران خطاب به او به کار برده‌اند: این مرد که خود را میشل معرفی کرده است در توضیح ماجرا گفت که بدون ماسک در خیابان قدم می‌زد که با دیدن خودروی پلیس برای اینکه به خاطر نداشتن ماسک جریمه نشود به استودیوی خود که همان نزدیکی بود برگشت. باین حال پلیس به دنبال او وارد استودیو شد و شروع به ضرب و شتم و آزار و اذیت نژادی وی کرد؛

د) اشاره به ادعای مأموران پلیس مبنی بر کتک خوردن از سوی این مرد: این در حالی است که در تصاویر ویدئویی منتشرشده، نشانه‌ای از برخورد خشونت‌آمیز این مرد سیاه‌پوست با مأموران پلیس دیده نمی‌شود؛

ه) گفتنی است که کاخ الیزه در روز جمعه ۷ آذرماه اعلام کرد که امانوئل مکرون، رئیس جمهوری فرانسه از ویدیویی که در آن نیروهای پلیس این کشور به یک مرد سیاه‌پوست حمله می‌کنند، «بسیار شوکه» شده است. همچنین اریک دوپون مورتی، وزیر دادگستری فرانسه، اظهار داشته که از مشاهده تصاویر ضرب و جرح این مرد سیاه‌پوست «وحشت‌زده» شده و ژرالد دارمنن نیز وعده داده است که خواستار حذف مأموران خاطی از پلیس فرانسه خواهد شد؛

و) باید خاطر نشان کرد که تصاویر ضرب و جرح مردی سیاه‌پوست در محله هفدهم پاریس در حالی منتشر می‌شود که کشمکش سیاسی در فرانسه بر سر تصویب طرح «امنیت جامع»

ادامه دارد. بنا بر ماده ۲۴ این طرح، انتشار تصویر مأموران پلیس چنانچه باهدف «آسیب زدن» به آنها انجام شود ممنوع است. ژان کاستکس، نخست‌وزیر فرانسه، اعلام کرد که کمیسیون را مأمور بازنویسی متن ماده ۲۴ طرح «امنیت جامع» کرده است؛^{۴۷}

۳- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۴ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص استفاده پلیس فرانسه از خشونت و گاز اشک‌آور برای برچیدن اردوگاه غیررسمی مهاجران در پاریس. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) ناگزیر شدن چند صد مهاجر - که در پی تخلیه اردوگاه بزرگ غیررسمی «سنت دنیس» در هفته گذشته سرگردان شده بودند و با برافراشتن چادرهایشان در مرکز شهر پاریس اردوگاه جدیدی ایجاد کرده بودند - در روز دوشنبه ۳ آذرماه، به ترک اردوگاه جدید خود، با توجه به برخورد شدید نیروهای پلیس فرانسه، به‌ویژه استفاده آنها از گاز اشک‌آور؛^{۴۸}

ب) اشاره به یورش پلیس به این اردوگاه حدود یک ساعت پس از به پایان رسیدن نصب چادرها از سوی مهاجران و اقدام مأموران پلیس به کندن چادرها از روی زمین به‌رغم حضور مهاجران در درون آنها، هم‌زمان با درخواست کمک عاجزانه از سوی مهاجران برای ممانعت به عمل آوردن از این اقدام؛

ج) اشاره به برچیده شدن حدود ۵۰۰ چادر، عمدتاً متعلق به مهاجران افغان - که در زیر مجسمه جمهوری بودند - و اقدام پلیس به متفرق کردن صدها مهاجر و طرفداران آنها در خیابان‌های پاریس با پرتاب گاز اشک‌آور و نارنجک‌های دودزا؛

د) اشاره به اظهارات مرتضی، مهاجر ۲۰ ساله افغان: «ما جایی برای رفتن نداریم. نمی‌خواهیم مانند حیوانات زندگی کنیم؛ ما فقط برای پناهندگی آمده‌ایم.»؛

^{۴۷} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://per.euronews.com/2020/11/26/beating-up-of-a-black-man-by-french-police-interior-minister-suspended-4-officers>

^{۴۸} بیش از ۳۰۰۰ نفر، عمدتاً مردان افغان، از هفته گذشته پس از برچیدن اردوگاه غیررسمی سنت دنیس، در مراکز پذیرش پناهجویان یا سالن‌های بدنسازی استان ایل-دو-فرانس به مرکزیت پاریس اسکان داده شده‌اند. با این وجود حدود ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ نفر دیگر همچنان در پاریس و حومه آن سرگردانند.

ه) اشاره به اظهارات مائل مرسلوس، مسئول انجمن Utopia56 با ابراز نگرانی درباره این حادثه، مبنی بر تخلیه شدن این مهاجران از چادرهای خود، بدون یافتن راه‌حلی برای اسکان آن‌ها، با توجه به وجود بحران سلامت در کشور، همچون رویداد به وقوع پیوسته در سنت دنیس در هفته گذشته و رها شدن مهاجران روی زمین؛

و) اشاره به اظهارات شاهدالدین، مهاجر ۳۴ ساله افغان، پس از بیرون رانده شدن از این مکان درحالی‌که گریه می‌کرد: «این رفتار خیلی خشونت‌آمیز است، ما فقط یک سقف می‌خواهیم.»؛

ز) «باورنکردنی» توصیف کردن این رویداد از سوی یان بروست، معاون شهردار پاریس، ضمن تأکید بر اقدام دولت به اجرا کردن یک نمایش ناخوشایند با استفاده از نیروی پلیس برای برخورد با یک وضعیت اجتماعی؛

ح) «شوکه کننده» توصیف کردن این حادثه از سوی ژرالد دارمنن، وزیر کشور فرانسه و درخواست وی از نیروی پلیس جهت ارائه گزارش کامل از این رویداد، ضمن تأکید بر لزوم تصمیم‌گیری در این زمینه؛

ط) اشاره به اظهارات کورین توره، مسئول سازمان پزشکان بدون مرز در فرانسه، مبنی بر متوسل شدن مقام‌های فرانسه تنها به زور در قبال این وضعیت و غیرقابل‌پذیرش بودن این رویداد حتی در وضعیت بحران سلامت؛

ی) اشاره به صدور بیانیه از سوی پلیس فرانسه در این زمینه، مبنی بر غیرقابل‌پذیرش بودن اقدام برخی انجمن‌ها به سازمان‌دهی این اردوگاه‌ها، از این رو اقدام بی‌درنگ پلیس برای رفع اشغال غیرقانونی فضای عمومی، ضمن درخواست از تمامی افراد نیازمند به خوابگاه، به مراجعه به مراکز مربوطه در طول روز - جایی که به مهاجران راهنمایی‌های لازم درباره راهکارهای اقامت متناسب با شرایطشان ارائه داده می‌شود؛

ک) گفتنی است که پلیس در قبال اردوگاه‌های غیرقانونی مهاجران سیاست «تحمّل صفر» را به اجرا گذاشته است. این سیاست که از ابتدا سال جاری میلادی از سوی دیده لالمنت، رئیس پلیس پاریس اعمال شده، موجب شده که بسیاری از مهاجران از رفتن به

منطقه سنت دنیس خودداری کنند، اما در حومه پاریس سرگردان شوند. این خشونت‌ها همچنین موجب شده که بسیاری از مهاجران نیز پاریس را به مقصد گله در شمال فرانسه ترک کنند؛^{۴۹}

ل) این در حالی است که بر اساس گزارش دیگری از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز چهارشنبه ۵ آذرماه، دادستانی پاریس اعلام کرد که با تشکیل دو پرونده قضایی علیه پلیس، تحقیقات خود در خصوص اعمال «خشونت» توسط پلیس این شهر در برابر مهاجران را آغاز کرده است؛

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز سه‌شنبه ۴ آذرماه ۱۳۹۹، در خصوص رأی آوردن لایحه جنجالی «امنیت جامع» و منع پخش تصویر پلیس، در مجلس فرانسه، مبنی بر:

الف) تصویب لایحه جنجالی موسوم به «امنیت جامع» در روز سه‌شنبه ۲۴ نوامبر (۴ آذرماه) با اکثریت قاطع (رأی موافق ۳۸۸ نماینده در برابر ۱۰۴ رأی مخالف) در مجلس ملی فرانسه: این در حالی است که برخی از نمایندگان عضو «جمهوری به پیش»، حزب میانه‌رو حاکم، پیش‌ازین گفته بودند که به این لایحه رأی منفی می‌دهند؛

ب) اشاره به اظهارات ژرالد دارمنن، وزیر کشور فرانسه در این باره، مبنی بر برشمردن «ارتقاء توان پلیس شهری، افزایش حمایت از نیروهای انتظامی و ممنوعیت فروش مواد منفجره»، به‌عنوان سه بخش مهم از این قانون پیشنهادی؛

ج) اشاره به اختصاص یافتن مهم‌ترین بخش این قانون به هم‌رسانی کردن تصاویر مأموران پلیس: بر پایه یکی از مفاد این قانون جنجالی، پخش تصاویر مأموران پلیس، چنانچه به‌قصد آسیب رساندن به آن‌ها انجام گیرد، جرم انگاشته شده و عامل این اقدام به تحمل تا یک سال حبس در زندان و جریمه نقدی تا ۴۵ هزار یورو محکوم می‌شود؛

^{۴۹} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به برانگیخته شدن انتقادهای زیاد در قبال این قانون در فرانسه، مبنی بر تحدید آزادی شهروندان و به‌ویژه ایجاد اخلال در کار خبرنگاران: گفتنی است که فعالان حقوق شهروندی و روزنامه‌نگاران فرانسه در روزهای اخیر اعتراضاتی را علیه این قانون در پاریس و بیش از ۲۰ شهر دیگر برپا کرده‌اند؛

ه) اشاره به اقدام این لایحه به نقض آزادی روزنامه‌نگاران برای تهیه گزارش در مورد رویدادهای عمومی و تبرئه مأموران پلیس از پاسخگویی و قبول مسئولیت رفتار خشن خود، در صورت اعمال خشونت به‌ویژه هنگام بازداشت متهمان؛

و) اشاره به اظهارات ژان کاستکس، نخست‌وزیر فرانسه، پیش از تصویب این قانون «امنیت جماع» در مجلس ملی، مبنی بر عدم قصد دولت برای هدف قرار دادن آزادی مطبوعات یا آزادی بیان، بلکه محافظت از نیروهای پلیس در برابر انتشار تصاویر و مطالبی که هدف‌شان آسیب زدن به مأموران قانون است؛

ز) اشاره به قصد دولت به ارائه متن قانون پیشنهادی خود به شورای قانون اساسی، پس از تصویب تا معلوم شود که آیا با مفاد قانون اساسی در زمینه آزادی بیان و آزادی گردش اطلاعات مطابقت دارد یا خیر: بر اساس قوانین فرانسه، احزاب مخالف در صورتی که قانونی را مغایر قانون اساسی ببینند، حق دارند از شورای قانون اساسی نظرخواهی کنند؛^{۵۰}

ح) این در حالی است که سخنگوی کمیسیون اتحادیه اروپا در واکنش به تصویب لایحه جدید امنیتی در فرانسه هشدار داده است که روزنامه‌نگاران فرانسوی باید بتوانند وظایف خود را، به‌ویژه در مواقع بحرانی کنونی آزادانه و با اطمینان خاطر انجام دهند. سخنگوی کمیسیون اتحادیه اروپا همچنین گفته است که مطابقت لایحه امنیتی جدید فرانسه با قوانین اتحادیه اروپا بررسی خواهد شد؛

^{۵۰} رأی آوردن قانون «امنیت جماع» مرحله آخر تصویب آن نیست و قرار است نمایندگان مجلس سنا در ماه ژانویه سال آتی میلادی درباره تصویب نهایی آن تصمیم بگیرند.

^{۵۱} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

ط) گفتنی است که سازمان عفو بین‌الملل نیز به قانون پیشنهادی حزب حاکم فرانسه اعتراض کرده است. در بیانیه عفو بین‌الملل آمده است: «اعمال محدودیت در پخش تصاویر مأموران، خشونت پلیس را از بین نخواهد برد، بلکه تنها اعتماد بخش مهمی از شهروندان به پلیس را خدشه‌دار خواهد کرد.» این سازمان مدافع حقوق بشر همچنین از پیامدهای تصویب طرح «امنیت سراسری» به‌ویژه «ایجاد حاشیه امن» برای مأموران و جلوگیری از «پیگیری اقدامات غیرقانونی» آن‌ها ابراز نگرانی کرده است؛

ی) همچنین، به گزارش شبکه خبری یورونیوز، در روز دوشنبه ۱۰ آذرماه، فراکسیون‌های حامی دولت فرانسه در مجلس ملی این کشور اعلام کردند که ماده جنجال برانگیز طرح «امنیت جامع» درباره ممنوعیت پخش تصاویر نیروهای پلیس را به‌طور کامل «بازنویسی» خواهند کرد؛

ک) گفتنی است که کارشناسان سازمان ملل متحد، در روز پنجشنبه ۱۳ آذرماه، در گزارشی، اعلام کردند لایحه قانون امنیتی فرانسه در صورت تصویب، مغایر با قوانین بین‌المللی حقوق بشر بوده و باید به‌طور جامع در آن تجدید نظر شود. این کارشناسان با مثبت ارزیابی کردن تلاش نمایندگان پارلمان فرانسه برای بازنویسی ماده ۲۴ که انتشار تصاویر مأموران پلیس را نهی و محدود می‌کند، اعلام کردند که این لایحه باید نگاهی کلان‌تر داشته باشد؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims of Violence

۵- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز جمعه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص به مخاطره افتادن آزادی‌ها با تصمیم دولت فرانسه برای انحلال سازمان‌های ضدنژادپرستی. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) اظهارات نیلز مویژنیس^{۵۲}، مدیر بخش اروپای سازمان عفو بین‌الملل، در واکنش به بیانیه صادر شده از سوی ژرالد دارمنن، وزیر کشور فرانسه، در خصوص قصد دولت

⁵² Nils Muižnieks

جهت انحلال سازمان مردم‌نهاد جمعیت ضد اسلام‌هراسی در فرانسه^{۵۳}، مبنی بر افراطی بودن این تدبیر و توجیه‌پذیری آن تنها در شرایط بسیار ویژه، از جمله مورد مخاطره قرار گرفتن آشکار و قریب‌الوقوع امنیت ملی یا نظم عمومی کشور؛

ب) اشاره به ناکامی مقام‌های فرانسه تا به امروز، در زمینه ارائه هرگونه شواهد یا مدارکی دال بر توجیه انحلال این سازمان؛

ج) ابراز نگرانی شدید سازمان عفو بین‌الملل در زمینه پیام منتج از این اقدام برای سایر سازمان‌های مردم‌نهاد و مبارزه علیه تبعیض در فرانسه، ضمن درخواست از مقام‌های این کشور جهت صرف‌نظر کردن بی‌درنگ از اجرای این تصمیم؛

د) اشاره به غامض بودن قانون کنونی فرانسه در زمینه انحلال سازمان‌ها، با توجه به توانایی آن در فراهم آوردن این امکان برای دولت جهت انحلال یک‌نهاد بر اساس دلایل مبهم و بدون انجام تحقیقات قضایی لازم^{۵۴}؛

ه) گفتنی است که ژرالد دارمنن، وزیر کشور فرانسه، روز پنج‌شنبه ۱۳ آذرماه، نیز از طرح دولت برای اجرای یک عملیات گسترده علیه ۷۶ مسجد مظنون به ترویج اسلام‌گرایی افراطی خبر داد. طرح تفتیش و بازرسی مساجد مظنون به ترویج اسلام‌گرایی افراطی، بخشی از برنامه دولت فرانسه با نام مبارزه با «جدایی‌طلبی» است. هدف این طرح جلوگیری از ترویج فرهنگ‌ها و خرده فرهنگ‌های عنوان شده که با اصول جمهوری فرانسه ناسازگارند و زیست بخشی از جامعه را از کلیت اجتماع جدا می‌کنند؛

و) این در حالی است که قرار است ۶۰ مسجد در پاریس و ۱۶ مسجد در مناطق دیگر مورد بازرسی نیروهای امنیتی قرار بگیرند. وزیر کشور فرانسه گفته است که در موارد لازم، این مساجد بسته خواهند شد؛

⁵³ Collective Against Islamophobia in France (CCIF)

⁵⁴ گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازرسی در لینک:

۶- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۳۰ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرب‌الاجل امنوئل مکرون به رهبران مسلمانان فرانسه جهت پذیرش «ارزش‌های جمهوری». موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) ضرب‌الاجل امنوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، به رهبران جامعه مسلمان کشور، جهت پذیرش «منشور ارزش‌های جمهوری خواهانه» در مسیر مقابله با اسلام‌گرایی افراطی:

مکرون به شورای مسلمانان فرانسه ۱۵ روز فرصت داده تا منشور موردنظر او را بپذیرند؛

ب) اشاره به قصد نهاد متولی این امر جهت تأسیس شورای ملی برای امامان مساجد، به منظور ارائه اعتبارنامه به روحانیان مسلمان و در صورت لزوم باطل کردن این اعتبارنامه: این تحولات پس از چند حمله مرگبار روی می‌دهد که مهاجمان در آن‌ها مظنون به برخورداری از گرایش‌های اسلام افراطی بوده‌اند؛

ج) اشاره به حاکی بودن منشور پیشنهاد امنوئل مکرون به مسلمانان، از به شمار آوردن اسلام به عنوان یک دین و نه یک جنبش سیاسی و همچنین ممنوعیت مداخله خارجی در امور گروه‌های مسلمانان این کشور: گفتنی است که به دنبال حملات اخیر، از جمله سر بردن معلمی که کاریکاتورهای پیامبر اسلام را در کلاس نشان داده بود، مکرون بر ارزش‌های سکولاریسم در فرانسه سرسختانه تأکید کرده است؛

د) خاطرنشان کردن اهمیت جدایی دین از دولت در هویت ملی فرانسه و انتقاد منتقدان از مکرون مبنی بر منجر شدن موضع‌گیری‌های وی در قبال اسلام به عنوان یک مذهب، به مداخله دولت در دین و فراتر رفتن وی از برخورد با تهدید امنیتی اسلام‌گرایان: گفتنی است که رئیس‌جمهور فرانسه و وزیر کشور به تازگی در کاخ الیزه با هشت تن از رهبران شورای مسلمانان دیدار کرده‌اند؛

ه) اشاره به حمله مکرون به جدایی‌طلبی اسلام‌گرایانه و قصد وی برای انجام اقدامات

جدید در راستای اسلام‌گرایی افراطی، از جمله تصویب قانونی در این رابطه^{۵۶،۵۵}

^{۵۵} گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازرسی در لینک:

^{۵۶} سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز سه‌شنبه ۱۳ آبان ماه ۱۳۹۹، در خصوص بروز دغدغه‌های حقوق بشری در پی اعلام تدابیر مبارزه با تروریسم در فرانسه در پی قتل ساموئل پتی، مبنی بر:

الف) به قتل رسیدن ساموئل پتی، معلم ۴۷ ساله، در روز جمعه ۲۵ مهر ماه سال جاری، در منطقه «کنفلان-سن-اونورین» پاریس، توسط یک پناهجوی ۱۸ ساله، به دلیل نشان دادن کاریکاتورهای حضرت محمد (ص) به دانش‌آموزان، همچنین به قتل رسیدن ۳ شهروند فرانسوی دیگر، در روز پنج‌شنبه ۸ آبان ماه، در کلیسایی در شهر نیس توسط یک فرد تونس‌تبار ۲۱ ساله؛

ب) اشاره به محکومیت این قتل‌ها از سوی سازمان عفو بین‌الملل به شدیدترین وجه ممکن، ضمن تأیید الزامات حقوق مقامات فرانسه برای انجام تحقیقات سریع، جامع، مستقل، بی‌طرفانه، شفاف و مؤثر در این زمینه و به مجازات رساندن عاملان این جنایات در محاکمه‌ای عادلانه؛

ج) اشاره به ابراز نگرانی عفو بین‌الملل از میزان تمایل مقامات به پابندی به الزامات بین‌المللی حقوق بشری کشور، با توجه به اظهارات ژرالد دارمن، وزیر کشور فرانسه، در روز دوشنبه ۱۲ آبان ماه، در پارلمان این کشور، در خصوص جزئیات مربوط به تدابیر دولت در زمینه مبارزه با تروریسم و متناقض به شمار آوردن آن با اصول مبارزه با تبعیض، عدم بازگردانی پناهجویان (نان‌رفولمان) و حق آزادی بیان و آزادی برگزاری اجتماعات؛

د) اشاره به ضرورت اقدام مقامات به فراهم آوردن امکان لازم برای تمامی شهروندان جهت ابراز عقاید خود، از جمله احتمال مورد انتقاد قرار دادن تمامی ادیان و لزوم ممنوعیت تمامی موارد منجر به تحریک خشونت و مورد هدف قرار گرفتن منتقدان ادیان؛

ه) تأکید بر ضرورت رعایت حقوق آزادی دین یا عقیده و آزادی بیان برای تمامی افراد جامعه از سوی مقام‌های فرانسه، مندرج در معاهدات بین‌المللی و منطقه‌ای حقوق بشر؛

و) اشاره به ضرورت اقدام مقام‌های فرانسه به رعایت حقوق تمامی افراد جامعه در زمینه انتقاد از ادیان و همچنین حصول اطمینان از مورد هدف قرار نگرفتن مسلمانان و پناهندگان توسط اظهارات تبعیض‌آمیز و خشونت، پس از وقوع قتل‌های به وقوع پیوسته: این در حالی است که طی ۲۰ سال گذشته، مقام‌های فرانسه اقدام به تصویب قوانین و اتخاذ سیاست‌هایی کرده‌اند که به اعمال محدودیت در زمینه استفاده از نمادها یا پوشش‌های مذهبی و فرهنگی پرداخته و موجب اعمال تبعیض علیه مسلمانان در زمینه بهره‌مندی آن‌ها از حقوق آزادی دین و عقیده و آزادی بیان شده است؛

ز) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های فرانسه از امتناع از اتخاذ تدابیری که می‌تواند به مستقیم یا غیرمستقیم موجب اعمال تبعیض علیه

گروه‌هایی شود که به وسیله ویژگی‌هایی چون، دین، عقیده، نژاد، قومیت، ملیت یا وضعیت مهاجرتی تعریف می‌شوند؛

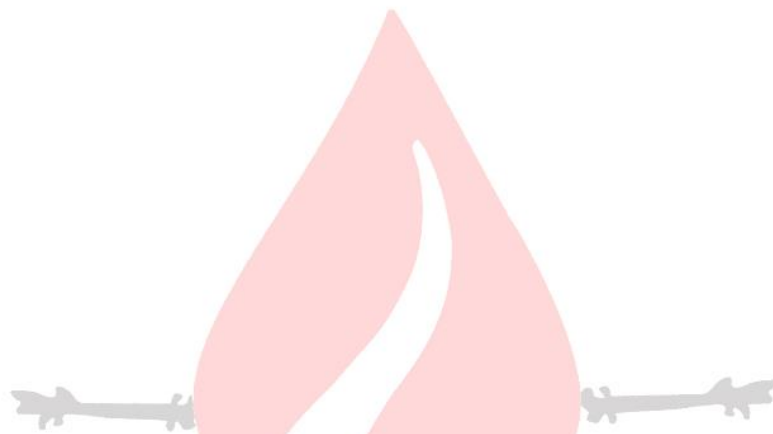
ح) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های فرانسه به عدم اتخاذ تدابیری که می‌تواند مسلمانان را در زمینه‌هایی مورد هدف قرار دهد که مطابق با فرآیندهای قانون کیفری نباشد و تأکید بر ضرورت مطابقت داشتن تمامی پیگردهای کیفری با معیارهای بین‌المللی حقوق بشر؛

ط) اشاره به اقدام مقام‌های فرانسه به بهره‌برداری از مفهوم «افراط‌گرایی» به منظور تحمیل تدابیر وضعیت اضطراری بدون ارائه مبنایی منطقی و بر اساس رویکردهای تبعیض‌آمیز؛

ی) اشاره به اقدام شماری از رهبران سیاسی فرانسه، از زمان قتل ساموئل پتی، به ابراز اظهارات تبعیض‌آمیز علیه مسلمانان در رسانه ملی و در فضای عمومی ایجاد سوءظن علیه مسلمانان و طرد آن‌ها، از جمله هشدارآمیز بودن اظهارات وزیر کشور در خصوص وجود بخش‌های حلال در سوپرمارکت‌ها، جدایی‌طلبی اجتماعی و تروریسم؛

ک) تأکید بر ضرورت خودداری مقام‌های رسمی فرانسه از ابراز اظهارات مبتنی بر بدنام‌سازی کلیشه‌ای و تبعیض‌آمیز علیه مسلمانان و پناهندگان که موجب رشد فضایی تبعیض‌آمیز برای مسلمانان در این کشور می‌شود؛

ل) تأکید بر ضرورت حصول اطمینان مقام‌های قضایی فرانسه از ممنوعیت هر گونه اقدام تحریک‌آمیز در راستای ارتکاب به جرمی خشونت‌آمیز علیه مسلمانان و مکان‌های عبادت آن‌ها و مورد تحقیق و بررسی قرار گرفتن تمامی اقدامات تحریک‌آمیز منجر به جنایت؛

م) اشاره به گزارش‌ها در مورد قصد ژرالد دارمنن، برای سخت‌گیرانه کردن قوانین و شرایط پناهنجویی در فرانسه، از جمله اجتناب از اعطاء پناهندگی به شهروندان برخی از کشورها به طور خود به خودی و همچنین اخراج ۲۳۱ شهروند برخوردار از ملیت‌های خارجی از کشور، به ظن «افراط‌گرایی»؛

ن) خاطرنشان کردن ممنوعیت کامل اعمال شکنجه و دیگر سوءرفتارها در قوانین و معیارهای بین‌المللی حقوق بشر، از جمله ممنوعیت بازگرداندن افراد به مکان‌هایی که صرف‌نظر از ارتکاب‌شان به جرم، در معرض چنین مخاطراتی قرار گیرند - اصل عدم بازگردانی (نانونولمان)؛
س) اشاره به ابراز نگرانی سازمان عفو بین‌الملل در خصوص تناقض اخراج شهروندان خارجی با اصل عدم بازگردانی که یکی از اصول حقوق بین‌الملل است و درخواست از مقام‌های فرانسه جهت رعایت الزامات بین‌المللی خود و امتناع از اخراج افراد و بازگرداندن‌شان به مکان‌هایی که آن‌ها را با خطر شکنجه و سوءرفتار مواجه می‌سازد؛

ع) اشاره به اظهارات وزیر کشور فرانسه، در روز دوشنبه ۲۸ مهر ماه، مبنی بر قصد دولت جهت انحلال چندین سازمان و تعطیل کردن مکان‌های عبادت مسلمانان و قرار دادن ۵۱ انجمن و شماری از مردم در معرض تفتیش‌های خانگی بر اساس اطلاعات به دست آمده از نهادهای اطلاعاتی، همچنین اظهارات وی در روز دوشنبه ۱۲ آبان ماه، مبنی بر منحل شدن دو سازمان و تصمیم دولت به انحلال دو سازمان دیگر در دو هفته آتی، ضمن انجام ۱۷۲ جستجو و تفتیش خانگی با حکم دادگاه و تلاش برای کسب حکم قانونی برای جستجوی ۴۸ خانه دیگر که البته این حکم‌ها می‌تواند بر اساس دلایل و زمینه‌های مبهم توجیه و صادر شده باشند؛

ف) تأکید سازمان عفو بین‌الملل بر ضرورت انحلال سازمان‌ها و نهادها، از جمله مکان‌های عبادت، تنها بر اساس قانون بین‌المللی حقوق بشر و تنها در صورت لزوم و تناسب آن با حمایت از امنیت ملی و حقوق دیگران: در غیر این صورت این اقدام نقض حق آزادی تشکیل اجتماعات به شمار آمده و در خصوص مکان‌های عبادت نیز به منزله، نقض حق آزادی دین و عقیده است.